

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 38

No. 18

1hb September 1994

TAMBAHAN No. 56

PERUNDANGAN (A)

P.U. (A) 327.

AKTA CUKAI PENDAPATAN 1967 DAN AKTA PETROLIAM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (KERAJAAN
NEGARA MERDEKA PAPUA NEW GUINEA) 1994

PADA menjalankan kuasa yang diberikan oleh subseksyen 132(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(1) Akta Petroliam (Cukai Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut: Akta 53.
Akta 45/1967.

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Kerajaan Negara Merdeka Papua New Guinea) 1994**. Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan dengan Kerajaan Negara Merdeka Papua New Guinea dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubungan dengan cukai Malaysia dan cukai Papua New Guinea (sebagaimana yang ditakrifkan tiap-tiap satunya dalam perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat supaya perkiraan itu dikuatkuasakan. Pelepasan
cukai
dua kali

JADUAL

(Perenggan 2)

PERJANJIAN DI ANTARA KERAJAAN MALAYSIA DENGAN
KERAJAAN NEGARA MERDEKA PAPUA NEW GUINEA
MENGENAI PENGELAKAN CUKAI DUA KALI DAN
PENCEGAHAN PELARIAN FISKAL BERKENAAN DENGAN
CUKAI-CUKAI KE ATAS PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN NEGARA MERDEKA PAPUA NEW GUINEA

BERHASRAT untuk membuat suatu Perjanjian mengenai pengelakan cukai dua kali dan pencegahan pelarian fiskal berkenaan dengan cukai-cukai ke atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang-orang yang menjadi pemastautin satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai-cukai ke atas pendapatan yang dikenakan oleh suatu Negara Pejanji, tanpa mengira cara bagaimana cukai-cukai itu dilevikan.

2. Cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini adalah:

(a) di Malaysia:

- (i) cukai pendapatan;
- (ii) cukai pembangunan; dan
- (iii) cukai pendapatan petroleum;

(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);

(b) di Papua New Guinea:

Cukai pendapatan yang dikenakan di bawah undang-undang Papua New Guinea termasuklah:

- (i) cukai gaji atau upah;
- (ii) cukai keuntungan tambahan ke atas keuntungan tambahan yang boleh dikenakan cukai daripada pengendalian perlombongan;
- (iii) cukai keuntungan tambahan ke atas keuntungan tambahan yang boleh dikenakan cukai daripada pengendalian petroleum;

- (iv) cukai perolehan spesifik;
 - (v) cukai penahanan dividen;
 - (vi) levi latihan;
 - (vii) cukai penahanan kontraktor asing; dan
 - (viii) cukai penahanan fee pengurusan;
- (kemudian daripada ini disebut “cukai Papua New Guinea”)

3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan oleh salah satu Negara Pejanji selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai-cukai Negara Pejanji itu yang dirujuk dalam perenggan 2 Perkara ini. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu satu sama lain tentang apa-apa perubahan-perubahan penting yang dibuat dalam undang-undang cukai masing-masing.

Perkara 3

TAKRIF AM

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah-wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia serta dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah, dan termasuklah mana-mana kawasan yang melewati batasan perairan wilayah Malaysia, serta dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau mungkin kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak-hak kedaulatan bagi maksud-maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada yang hidup atau tak hidup;
- (b) istilah “Papua New Guinea” ertinya Negara Merdeka Papua New Guinea dan, jika digunakan dari segi geografi, termasuklah mana-mana kawasan bersebelahan dengan batasan-batasan wilayah Papua New Guinea berkenaan dengan yang mana ia berkuatkuasa pada masa ini, bersamaan dengan undang-undang antarabangsa, undang-undang Papua New Guinea yang berkenaan dengan eksploitasi mana-mana sumber alam Pelantar Benua, dasar laut dan tanah bawahnya;
- (c) istilah “suatu Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Papua New Guinea sebagaimana yang dikehendaki oleh konteksnya;
- (d) istilah “orang” termasuklah individu, syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain yang dikira sebagai orang bagi maksud-maksud cukai;

- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang dikira sebagai suatu pertubuhan perbadanan bagi maksud-maksud cukai;
- (f) istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masingnya bererti perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin suatu Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Papua New Guinea, sebagaimana yang dikehendaki oleh konteksnya, tetapi tidak termasuk mana-mana penalti atau bunga yang dikenakan di bawah undang-undang percukaian salah satu Negara Pejanji;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan atau kewarganegaraan suatu Negara Pejanji;
 - (ii) mana-mana orang di sisi undang-undang, perkongsian, persatuan dan apa-apa entiti lain yang memperoleh tarafnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di suatu Negara Pejanji;
- (i) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:
 - (i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa; dan
 - (ii) dalam hal Papua New Guinea, Ketua Pemungut Cukai atau wakil Ketua Pemungut Cukai yang diberikuasa;
- (j) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan suatu Negara Pejanji, kecuali apabila kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi;

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai ertinya yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai-cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin suatu Negara Pejanji” ertinya:
 - (a) dalam hal Malaysia, seorang yang bermastautin di Malaysia bagi maksud-maksud cukai Malaysia; dan
 - (b) dalam hal Papua New Guinea, seseorang yang bermastautin di Papua New Guinea bagi maksud cukai Papua New Guinea.

2. Jika disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini, seseorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:

- (a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya; jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang dengannya perhubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);
- (b) jika Negara di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;
- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazim disalah satu Negara itu, maka dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara di mana dia adalah seorang rakyat;
- (d) jika dia adalah rakyat kedua-dua Negara atau bukan rakyat salah satu Negara, maka pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan itu melalui persetujuan bersama.

3. Jika, disebabkan oleh peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini, orang yang selain daripada seorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka tarafnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah berikut:

- (a) orang itu hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara yang tempat berkesan pengurusanannya terletak;
- (b) jika tidak mungkin menentukan taraf orang itu di bawah perenggan 4(a) Perkara ini, maka pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha berbuat demikian melalui persetujuan bersama.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang melaluinya kesemua atau sebahagian daripada perniagaan sesuatu perusahaan dijalankan.

2. Istilah “establismen tetap” termasuklah terutamanya:

- (a) suatu tempat pengurusan;
- (b) suatu cawangan;
- (c) suatu pejabat;

- (d) suatu kilang;
- (e) suatu woksypop;
- (f) suatu lombong, suatu telaga minyak atau gas, suatu kuari atau mana-mana tempat lain pengeluaran sumber alam termasuk balak atau keluaran hutan yang lain;
- (g) suatu tempat yang aktiviti pertanian dan pengembalaan dijalankan;
- (h) suatu tapak bangunan atau projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang wujud selama lebih daripada enam bulan dalam mana-mana tahun kalendar.

3. Sesuatu perusahaan hendaklah disifatkan mempunyai establismen tetap di salah satu Negara Pejanji dan menjalankan perniagaan melebihi establismen tetap itu jika:

- (a) ia menjalankan aktiviti-aktiviti penyeliaan di Negara itu selama lebih daripada enam bulan dalam mana-mana tahun kalendar berkaitan dengan tapak bangunan, atau projek pembinaan, pemasangan atau pemasangan yang sedang diusahakan di Negara itu; atau
- (b) alat kelengkapan yang substansil sedang digunakan bagi maksud perlombongan atau eksplorasi petroleum di Negara itu melalui, untuk atau di bawah suatu kontrak dengan Perusahaan itu.

4. Tanpa menjejaskan peruntukan-peruntukan lalu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan sebagai tidak termasuk:

- (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pameran barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;
- (b) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan atau pameran;
- (c) penyenggaraan suatu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh suatu perusahaan yang lain;
- (d) penyenggaraan suatu tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud pembelian barang-barang atau dagangan, atau bagi maksud pengumpulan maklumat, bagi perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan suatu tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud menjalankan, bagi perusahaan itu, apa-apa aktiviti lain yang bersifat persediaan atau tambahan;
- (f) penyenggaraan suatu tempat perniagaan tetap semata-mata untuk mana-mana gabungan aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e) perenggan ini, dengan syarat bahawa keseluruhan aktiviti tempat perniagaan tetap yang menyebabkan gabungan ini adalah bersifat persediaan atau tambahan.

5. Seseorang yang bertindak di salah satu Negara Pejanji bagi pihak suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, selain daripada ejen bertaraf bebas yang kepadanya perenggan 7 terpakai hendaklah disifatkan sebagai suatu establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu, jika:

- (a) dia mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara itu, suatu kuasa untuk membuat kontrak-kontrak bagi pihak perusahaan itu, melainkan jika aktiviti-aktivitinya adalah terhad kepada pembelian barang-barang atau dagangan bagi perusahaan itu;
- (b) orang itu tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyenggarakan di Negara itu suatu stok barang-barang atau dagangan yang daripadanya dia kerap menyerahkan bagi pihak perusahaan itu di Negara itu barang-barang atau dagangan; atau
- (c) dalam bertindak sedemikian, orang itu mengilang atau memproses di Negara itu bagi perusahaan itu barang-barang atau dagangan yang dipunyai oleh perusahaan itu.

6. Sesuatu perusahaan tidaklah boleh disifatkan mempunyai suatu establismen tetap di sesebuah Negara Pejanji semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan di Negara itu melalui seorang broker, ejen komisyen am atau mana-mana ejen lain yang bertaraf bebas, dengan syarat-syarat orang-orang sedemikian bertindak mengikut perjalanan biasa urusan mereka.

Walau bagaimanapun, jika aktiviti-aktiviti ejen sedemikian ditumpukan secara keseluruhannya atau hampir keseluruhannya bagi pihak perusahaan itu, dia tidaklah dianggap sebagai seorang ejen dan perusahaan itu tidak dibuat di bawah keadaan-keadaan secara berniaga.

7. Hakikat bahawa suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu (sama ada melalui suatu establismen tetap atau selainnya), tidaklah dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat itu suatu establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang berkenaan itu terletak. Istilah ini hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta tambahan kepada harta tak alih, ternakan dan

kelengkapan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak-hak yang kepadanya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak-hak kepada pembayaran berubah atau tetap sebagai balasan bagi mengerjakan, atau hak untuk mengerjakan, atau hak untuk eksplorasi bagi, deposit galian, telaga minyak atau gas, kuari dan lain-lain tempat pengeluaran sumber alam termasuk balak dan keluaran hutan yang lain; kapal, bot dan pesawat udara tidaklah dianggap sebagai harta tak alih.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan langsung, penyewaan, atau dalam penggunaan apa-apa cara lain akan harta tak alih itu.

4. Mana-mana faedah atau hak yang disebut di dalam perenggan 2 hendaklah dianggap terletak di mana tanah, deposit galian, sumber-sumber dan sumber-sumber semulajadi yang lain, mengikut mana yang berkenaan, terletak atau di mana eksplorasi itu berada.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 Perkara ini hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih sesuatu perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi perlaksanaan perkhidmatan-prekhidmatan diri secara bebas.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji bolehlah dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripadanya yang boleh dikaitkan secara langsung atau tidak langsung dengan establismen tetap itu.

2. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 3, jika suatu perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah dalam setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangkakan mungkin dibuat olehnya jika ia adalah suatu perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau serupa di bawah keadaan-keadaan yang sama atau serupa dan berurusan dengan sepenuh kebebasan dengan perusahaan yang baginya ia menjadi establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan suatu establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan perbelanjaan, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am, yang boleh dipotong jika

establismen tetap itu adalah suatu perusahaan bebas, setakat yang ia dengan munasabahnya boleh diuntukkan bagi establismen tetap itu, sama ada dilakukan dalam Negara di mana establismen tetap itu terletak atau ditempat lain.

4. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan suatu establismen tetap semata-mata kerana establismen tetap itu membeli barang-barang atau dagangan bagi perusahaan itu.

5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh menjejaskan pemakaian mana-mana undang-undang sesuatu Negara Pejanji berhubungan dengan penentuan liabiliti cukai seseorang di dalam hal-hal di mana maklumat yang ada pada pihak berkuasa yang kompeten Negara itu tidak mencukupi untuk menentukan keuntungan bagi dikaitkan dengan sesuatu establismen tetap, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai sejauh mana maklumat yang ada pada pihak berkuasa yang sepatutnya membenarkan bersamaan dengan prinsip-prinsip Perkara ini.

6. Bagi maksud-maksud perenggan-perenggan yang terdahulu, keuntungan yang hendak dikaitkan dengan establismen tetap itu hendaklah ditentukan dengan cara yang sama dari tahun ke tahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk sebaliknya.

7. Tiada apa-apa jua di dalam Perkara ini boleh menjejaskan perlaksanaan:

(a) undang-undang Papua New Guinea berhubungan dengan cukai yang boleh dikenakan ke atas bahagian itu, disifatkan pendapatan yang boleh dicukai, dari sesuatu premium insuran yang dibayar kepada sesuatu perusahaan di Malaysia, dengan syarat bahawa kadar cukai yang terpakai bagi cukai demikian hendaklah tidak melebihi kadar yang dikenakan ke atas pendapatan sesuatu perbadanan yang bermastautin di Papua New Guinea dan menjalankan perniagaan insuran;

(b) undang-undang Papua New Guinea berhubungan dengan:

(i) cukai perolehan spesifik; atau

(ii) percukaian pendapatan yang diperolehi oleh kontraktor asing daripada kontrak yang ditetapkan di dalam maksud undang-undang itu, mengikut Perjanjian ini, kontraktor itu adalah pemastautin Malaysia dengan suatu establismen tetap di Papua New Guinea,

dengan syarat bahawa jika undang-undang yang relevan berkuatkuasa di salah satu Negara Pejanji semasa tarikh Perjanjian ini ditandatangani diubah (selain daripada aspek kecil yang tidak menyentuh sifat-sifat umumnya), Negara-Negara Pejanji hendaklah berbincang antara satu sama lain untuk bersetuju kepada mana-mana pindaan perenggan ini yang mungkin sesuai.

8. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran yang diperlakukan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan-peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidaklah tersentuh oleh peruntukan-peruntukan perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara dalam lalulintas antarabangsa boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi syer keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh seorang pemastautin suatu Negara Pejanji melalui penyertaan dalam suatu kumpulan, suatu perniagaan bersama atau suatu agensi pengecualian antarabangsa.
3. Keuntungan yang diperolehi oleh sesuatu perusahaan kepunyaan satu Negara Pejanji daripada kontrak yang memperuntukkan sewaan kapal atas asas bot kosong mengikut perjalanan biasa urusan mereka terutamanya terdiri daripada pengendalian kapal untuk membawa penumpang, ternakan, mel, barangan atau dagangan boleh dikenakan cukai hanya dalam negara itu melainkan jika keuntungan itu diperolehi daripada kontrak yang mana kapal itu digunakan sepenuhnya atau seluruhnya di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika kontrak itu memperuntukkan demikian dan kapal itu digunakan untuk tujuan itu maka keuntungan daripada kontrak itu boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

1. Jika:
 - (a) sesuatu perusahaan kepunyaan suatu Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi, atau
 - (b) orang-orang yang mana menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal sesuatu perusahaan suatu Negara pejanji dan suatu perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal itu syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan komersil atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, tetapi disebabkan syarat-syarat itu, telah terakru kepada salah satu daripada perusahaan-perusahaan itu, tetapi, disebabkan oleh syarat-syarat tersebut, tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai dengan sewajarnya.

2. Tiada apa-apa jua di dalam Perkara ini boleh menjejaskan pemakaian mana-mana undang-undang sesuatu Negara Pejanji berhubungan dengan penentuan liabiliti cukai seseorang, termasuklah dalam hal-hal di

mana maklumat yang terdapat pada pihak berkuasa yang kompeten Negara itu tidak mencukupi untuk menentukan pendapatan yang dikaitkan dengan sesuatu perusahaan, dengan syarat bahawa undang-undang itu hendaklah terpakai, sejauh mana ianya praktikal berbuat demikian, bersamaan dengan prinsip-prinsip Perkara ini.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang diperolehi daripada suatu syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Bagaimanapun, dividen yang diperolehi daripada syarikat yang menjadi pemastautin Papua New Guinea oleh pemastautin Malaysia boleh dicukai di Papua New Guinea mengikut undang-undang Papua New Guinea tetapi jika penerima itu adalah pemunya benefisial dividen itu maka cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 15 peratus daripada amaun kasar dividen itu.
3. Dividen yang diperolehi daripada suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia oleh pemastautin Papua New Guinea yang menjadi pemunya benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dikenakan atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dikenakan berkenaan dengan pendapatan syarikat itu. Tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang dibawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang diperolehi oleh suatu syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau telah disifatkan sebagai, dipotong boleh diselaraskan mengikut kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia yang berikutan sebaik sahaja tahun dividen itu telah dibayar.
4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer-syer atau hak-hak lain, yang bukannya tuntutan hutang, penyertaan dalam keuntungan, dan juga pendapatan daripada hak-hak perbadanan lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama seperti pendapatan daripada syer-syer melalui undang-undang Negara di mana syarikat yang membuat pengagihan itu menjadi pemastautin.
5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

6. Jika syarikat yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, Negara yang satu lagi itu tidak boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada orang-orang yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu, atau menjadikan keuntungan tak diagihkan syarikat itu tertakluk kepada cukai ke atas keuntungan tak diagihkan, walaupun jika dividen yang dibayar atau keuntungan tak diagihkan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada pendapatan atau keuntungan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga itu boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu; tetapi jika pemunya benefisial bunga itu adalah seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan sedemikian hendaklah tidak melebihi 15 peratus daripada amaun kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2, bunga yang kepadanya seorang pemastautin Papua New Guinea adalah berhak secara benefisial hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah suatu pinjaman diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2(1) Akta Cukai Pendapatan, 1967 Malaysia.
4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2 dan 3, Kerajaan suatu Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan daripada Negara yang satu lagi itu.
5. Bagi maksud-maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan-kerajaan Negeri;
 - (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan-badan berkanun;
 - (iv) Bank Negara Malaysia; dan
 - (v) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai secara keseluruhannya oleh Kerajaan Malaysia atau kerajaan-kerajaan Negeri, atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan-badan berkanunnya, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji;

(b) dalam hal Papua New Guinea ertinya Kerajaan Negara Merdeka Papua New Guinea dan hendaklah termasuk:

- (i) kerajaan-kerajaan Wilayah;
- (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
- (iii) badan-badan berkanun; dan
- (iv) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai secara keseluruhannya oleh Kerajaan Negara Merdeka Papua New Guinea atau Kerajaan-kerajaan Wilayah, pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan-badan berkanunnya sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji.

6. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada tiap-tiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagar secara gadai-janji atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti-sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon-bon atau debentur-debentur.

7. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar dan adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau seorang pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji atau establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang ke atasnya bunga itu dibayar telah dilakukan, dan bunga itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka bunga itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

9. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas di antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan seseorang yang lain, amaun bunga yang dibayar itu, atas alasan apa pun, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

10. Peruntukan-peruntukan Perkara ini tidak terpakai jika tuntutan hutang berkenaan dengannya bunga yang dibayar itu diwujudkan atau ditetapkan semata-mata bagi tujuan mengambil kepentingan Perkara ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit dan mengikut undang-undang Negara itu; tetapi cukai yang dikenakan sedemikian tidaklah boleh melebihi 10 peratus daripada amaun kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” dalam Perkara ini ertinya bayaran atau kredit, sama ada berkala atau tidak dan sebagaimana diperihalkan atau dikira sehingga kepada yang ia diterima sebagai balasan bagi:

- (a) penggunaan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa hakcipta, paten, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, tandaniaga, atau lain-lain berupa harta atau hak;
- (b) penggunaan, atau hak untuk menggunakan, mana-mana kelengkapan industri, perdagangan atau saintifik;
- (c) bekalan pengetahuan atau maklumat saintifik, teknikal, industri atau perdagangan;
- (d) bekalan apa-apa bantuan yang menjadi tambahan dan subsidiari kepada, dan diberikan sebagai cara untuk membolehkan pemakaian atau penggunaan, mana-mana harta atau hak sedemikian seperti yang disebut dalam subperenggan (a), mana-mana kelengkapan demikian seperti yang disebut dalam subperenggan (b) atau mana-mana pengetahuan atau maklumat seperti yang disebut dalam subperenggan (c);
- (e) penggunaan atau hak untuk menggunakan:
 - (i) filem wayang gambar;
 - (ii) filem-filem atau pita video untuk kegunaan berhubungan dengan televisyen; atau
 - (iii) rekod, cakera padat atau pita bagi kegunaan berhubungan dengan penyiaran radio dan televisyen; atau
 - (iv) hakcipta karya kesusasteraan atau kesenian;
- (f) pengeangan secara menyeluruh atau sebahagiannya berkenaan dengan penggunaan atau pembekalan mana-mana harta atau hak yang disebut di dalam perenggan ini.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, atau menjalankan di Negara yang satu lagi itu perkhidmatan personal bebas dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap itu. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 atau Perkara 14 Perjanjian ini, mengikut mana yang berkenaan, hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti itu, sama ada dia menjadi seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti itu dilakukan dan royalti itu hendaklah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka royalti itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas di antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan beberapa orang yang lain, amaun royalti yang telah dibayar, atas apa-apa alasan sekalipun, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira peruntukan-peruntukan lain perjanjian ini.

Perkara 13

FEE TEKNIKAL

1. Fee teknikal yang terbit di Negara Pejanji dan dibayar kepada seseorang pemastautin Negara yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Bagaimanapun, fee teknikal sedemikian boleh juga dicukai di Negara Pejanji yang fee itu terbit dan mengikut undang-undang Negara itu; tetapi jika pemunya benefisial fee teknikal itu seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, cukai yang dikenakan hendaklah tidak melebihi 10 peratus daripada amaun kasar fee teknikal itu.

3. Istilah “fee teknikal” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya apa-apa jenis bayaran kepada mana-mana orang, selain daripada kepada pekerja orang yang membuat bayaran itu, sebagai balasan bagi apa-apa perkhidmatan yang berbentuk teknikal, pengurusan atau perundingan.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perkara ini tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fee-teknikal itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana fee teknikal itu terbit melalui suatu establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan fee teknikal itu adalah secara berkesannya berkaitan dengan establismen tetap. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 Perjanjian ini, hendaklah terpakai.

5. Peruntukan perenggan 1 juga tidaklah terpakai jika pemunya benefisial fee teknikal itu, yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji, melakukan di Negara yang satu lagi perkhidmatan-perkhidmatan personal bebas yang terkandung di bawah Perkara 14. Dalam hal sedemikian peruntukan-peruntukan Perkara 14 Perjanjian ini hendaklah terpakai.

6. Fee teknikal hendaklah disifatkan sebagai terbit di suatu Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar fee teknikal itu, sama ada dia menjadi seorang pemastautin suatu Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di suatu Negara Pejanji suatu establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar fee teknikal itu dilakukan, dan fee teknikal itu adalah ditanggung oleh establismen tetap itu, maka fee teknikal itu hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji di mana establismen tetap itu terletak.

7. Jika, disebabkan oleh suatu perhubungan khas di antara pembayar dengan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan beberapa orang yang lain, amaun fee teknikal yang telah dibayar melebihi, atas apa jua sebab, amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan bayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan mengambil kira peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 14

PERKHIDMATAN PERSONAL BEBAS

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin sesuatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan:

- (a) jangka masa tinggalnya di Negara Pejanji yang satu lagi itu melebihi enam bulan dalam mana-mana tahun kelendar. Dalam hal itu, kebanyakan pendapatan itu diperolehi daripada aktiviti di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara itu; atau

- (b) pendapatan itu diperolehi daripada seorang pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi itu atau suatu establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi dan melebihi amaun 5000 Dolar Amerika Syarikat atau persamaannya dalam Ringgit Malaysia atau Kina Papua New Guinea dalam mana-mana tahun kalendar. Dalam hal ini kebanyakan pendapatan itu diperolehi daripada aktivitinya di Negara Pejanji yang satu lagi itu boleh dicukai di Negara itu.

2. Istilah “perkhidmatan profesional” termasuklah terutamanya aktiviti bebas saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran seperti juga aktiviti bebas pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor pergigian dan akauntan.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSONAL

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 16, 18, 19 dan 20 Perjanjian ini, gaji, upah, ganjaran dan saraan lain seumpamanya yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu melainkan jika pekerjaan itu dilaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dilaksanakan sedemikian, apa-apa saraan sebagaimana yang diperolehi daripadanya boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 Perjanjian ini, saraan yang diperolehi oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dilaksanakan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:

- (a) penerima itu berada di Negara Pejanji yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi enam bulan dalam mana-mana tahun kalendar; dan
- (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, sesuatu majikan yang tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu, dan
- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh seseorang pemastautin atau suatu establismen tetap yang majikannya di Negara yang satu lagi itu.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, saraan berkenaan dengan suatu pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara yang dikendalikan dalam lalulintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 16

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan bayaran yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah suatu syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 17

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14 dan Perkara 15 Perjanjian ini, pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai olahragawan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan, oleh seorang penghibur atau seorang olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi terakru kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7, 14 dan 15 Perjanjian ini, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.

3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong secara keseluruhannya atau sebahagian besarnya daripada kumpulan wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, atau pihak berkuasa tempatan.

Perkara 18

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 19, apa-apa pencen dan lain-lain saraan yang seumpamanya bagi pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah ‘anuiti’ termasuklah jumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa tertentu, semasa hayat atau dalam tempoh masa yang dinyatakan atau tempoh masa yang boleh ditentukan, di bawah obligasi untuk membuat bayaran itu sebagai pulangan bagi balasan yang cukup dan penuh dalam bentuk wang atau nilai wang.

Perkara 19

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Walau bagaimanapun, saraan sedemikian boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan penerimaannya menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
 - (i) menjadi rakyat Negara yang satu lagi itu, atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang diwujudkan oleh, suatu Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
3. Peruntukan-peruntukan Perkara 15, 16 dan 18 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan berkaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 20

PENUNTUT DAN PELATIH

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:
 - (a) sebagai penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktiraf atau lain-lain institusi pendidikan yang diiktiraf seumpamanya di Negara yang satu lagi itu;
 - (b) sebagai penerima pemberian, elaun award bagi maksud utama pengkajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada organisasi sains, pendidikan, agama atau khairat atau di bawah program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) segala remitan dari luar negeri bagi maksud-maksud penyenggaraan, pendidikan, pengkajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award sedemikian; dan
- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi 2500 Dolar Amerika Syarikat (atau persamaannya dalam Ringgit Malaysia atau Kina Papua New Guinea) setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan-perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pengkajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud-maksud penyenggaraannya.

Perkara 21

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej, atau lain-lain institusi pendidikan yang seumpamanya, melawat Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh yang tidak melebihi dua tahun semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan sedemikian hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan itu yang adalah tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Perkara ini tidaklah terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan itu diusahakan terutamanya bagi faedah pesendirian seseorang atau orang-orang tertentu.

Perkara 22

PENDAPATAN YANG TIDAK DISEBUTKAN DENGAN NYATA

1. Butiran-butiran pendapatan pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebut secara nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Walau bagaimanapun, mana-mana pendapatan itu yang diperolehi oleh seseorang pemastautin sesuatu Negara Pejanji daripada sumber-sumber di Negara Pejanji yang satu lagi boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Malaysia, cukai Papua New Guinea yang kena dibayar di bawah undang-undang Papua New Guinea dan mengikut Perjanjian ini oleh seorang Pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada Papua New Guinea hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian adalah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Papua New Guinea kepada syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 15 peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Papua New Guinea yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitungkan sebelum kredit itu diberikan, yang bersesuaian dengan butiran pendapatan itu.

2. Bagi maksud-maksud perenggan 1 Perkara ini, istilah “cukai Papua New Guinea yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuklah mana-mana amaun yang kena dibayar sebagaimana cukai Papua New Guinea bagi mana-mana tahun tetapi untuk suatu pengecualian atau pengurangan cukai yang diberikan bagi tahun itu ke atas mana-mana bahagiannya di bawah mana-mana peruntukan berikut undang-undang Papua New Guinea:

- (a) Seksyen 35(2)(a) dan (c), 45B(1) atau (2), 45L, 46B, 72A(3) atau (4), 72C(4) atau (5), 73(9), 97 atau 97A Akta Cukai Pendapatan Papua New Guinea 1959 sebagaimana dipinda, sejauh mana peruntukan itu berkuatkuasa, dan tidak diubahsuai semenjak, tarikh Perjanjian ini ditandatangani, atau telah diubahsuai hanya dalam perkara-perkara kecil yang tidak menjejaskan sifat-sifat keseluruhannya; atau
- (b) Seksyen 18 dan 21(4) Akta Pembangunan Perindustrian (Insentif kepada Industri Perintis) 1990;
- (c) Mana-mana peruntukan lain yang boleh dibuat berikutnya untuk memberi suatu pengecualian atau pengurangan cukai yang dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa kompeten Negeri-Negeri Pejanji untuk menjadi sebahagian besar bersifat seumpamanya, jika ia belum diubahsuai selepasnya atau telah diubahsuai hanya dalam perkara-perkara kecil yang tidak menyentuh sifat keseluruhannya.

3. Tertakluk kepada peruntukan undang-undang Papua New Guinea dari semasa ke semasa yang berkuatkuasa berkenaan dengan kebenaran kredit terhadap cukai Papua New Guinea mengenai cukai yang kena dibayar di sesuatu negara luar Papua New Guinea (yang tidak boleh

menyentuh prinsip keseluruhannya), cukai yang dibayar di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, sama ada secara langsung atau melalui potongan, berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi oleh seseorang yang menjadi pemastautin Papua New Guinea bagi maksud undang-undang Papua New Guinea berhubungan dengan cukai Papua New Guinea daripada sumber-sumber di Malaysia (tidak termasuk, dalam hal dividen, cukai yang dibayar berkenaan dengan keuntungan yang dividen itu dibayar) hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Papua New Guinea yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu.

4. Bagi maksud-maksud perenggan 3, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia yang sepatutnya, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar ke atas:

- (a) mana-mana pendapatan yang diperolehi daripada sumber-sumber di Malaysia mempunyai pendapatan yang tidak dicukai pada suatu kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut:
 - (i) seksyen 54A, 60A, 60B dan Jadual 7A Akta Penggalakan Cukai Pendapatan 1967, Malaysia; atau
 - (ii) seksyen 22, 23, 29, 35 dan 37 Akta Penggalakan Pelaburan 1986, Malaysia, sejauh mana ia berkuatkuasa pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani; atau
 - (iii) mana-mana peruntukan lain yang boleh diperkenalkan berikutnya di Malaysia dalam pengubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang insentif pelaburan sejauh mana ia dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji menjadi sebahagian besar bersifat seumpamanya; dan
- (b) bunga yang baginya perenggan 3 Perkara 11 terpakai jika bunga itu tidak dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut perenggan itu.

Perkara 24

HAK PELEPASAN

Jika di bawah mana-mana peruntukan Perjanjian ini mana-mana pendapatan yang dilepaskan daripada cukai di sesebuah Negara Pejanji dan, di bawah undang-undang yang berkuatkuasa di Negara Pejanji yang satu lagi, seseorang itu, berkenaan dengan pendapatan itu, adalah tertakluk kepada cukai melalui rujukan kepada amaun padanya yang diremitkan kepada atau diterima di Negara Pejanji itu dan tidak melalui rujukan kepada amaun penuh padanya, maka pelepasan yang dibenarkan di bawah Perjanjian ini di Negara Pejanji yang mula-mula disebut hendaklah terpakai hanya bagi kebanyakan pendapatan yang diremitkan atau diterima di Negara Pejanji itu.

Perkara 25

TAK BERDISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya rakyat Negara yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh tertakluk.
2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang dipunyai oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidaklah boleh dilevikan secara kurang baiknya di Negara yang satu lagi itu daripada pencukaian yang dilevikan ke atas perusahaan-perusahaan Negara yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti-aktiviti yang sama.
3. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dipunyai atau dikawal pada keseluruhannya atau sebahagiannya, secara langsung atau tak langsung, oleh seorang atau lebih pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, tidaklah boleh tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang adalah berlainan atau lebih membebankan daripada pencukaian dan kehendak-kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan lain yang serupa dari Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh tertakluk.
4. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:
 - (a) suatu Negara Pejanji untuk memberi kepada individu-individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun, pelepasan dan pengurangan diri bagi maksud cukai atas sebab taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang ia berikan kepada pemastautin-pemastautinnya sendiri;
 - (b) Malaysia untuk memberi kepada rakyat Papua New Guinea yang tidak bermastautin di Malaysia elaun, pelepasan dan pengurangan diri itu bagi maksud cukai yang melalui undang-undang adalah tersedia pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani hanya kepada rakyat Malaysia yang tidak bermastautin di Malaysia.
5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai menghalang mana-mana satu Negara Pejanji daripada menghadkan kepada rakyatnya penikmatan insentif cukai yang dirancang untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di Negara itu.
6. Dalam Perkara ini, istilah “pencukaian” ertinya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 26

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seorang pemastautin suatu Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan-tindakan satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukan oleh undang-undang pencukaian Negara-Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara di mana dia menjadi pemastautin atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 25, kepada pihak berkuasa kompeten di Negara yang dia menjadi rakyatnya. Kes itu hendaklah dikemukakan dalam masa tiga tahun daripada pemberitahuan pertama tentang tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha, jika bantahan itu ternyata kepadanya sebagai berjustifikasi dan jika ia dengan sendirinya tidak dapat mencapai penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan maksud mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.
3. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini.
4. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai suatu persetujuan mengenai perenggan-perenggan yang terdahulu.

Perkara 27

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi melaksanakan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakan cukai-cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian hendaklah disifatkan sebagai rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang-orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuklah suatu mahkamah atau pihak berkuasa mengkaji semula) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan-rayuan berhubung dengan, cukai-cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak boleh dalam apa jua hal ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas pihak berkuasa kompeten mana-mana satu Negara Pejanji kewajiban:

- (a) untuk menjalankan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan-amalan pentadbiran di mana-mana Negara Pejanji;
- (b) untuk membekalkan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran mana-mana satu Negara Pejanji;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia dagangan, perniagaan, perindustrian, komersil atau profesional atau proses dagangan, atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 28

PEGAWAI-PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomatik atau konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 29

MULA BERKUATKUASA

Setiap Negara Pejanji hendaklah memberitahu Negara yang satu lagi mengenai penyiapan prosedur-prosedur yang dikehendaki oleh undang-undangnya bagi penguatkuasaan Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa pada tarikh pemberitahuan yang paling lewat disiapkan oleh mana-mana pejanji dan hendaklah dengan ini berkuatkuasa:

- (a) di Malaysia:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan ke atas pendapatan yang diperolehi oleh bukan pemastautin, berhubungan dengan pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar selepas tahun yang di dalamnya pemberitahuan itu paling lewat diberikan;
 - (ii) berkenaan dengan cukai Malaysia yang lain bagi tahun yang bermula pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar kedua selepas tahun yang di dalamnya pemberitahuan itu paling lewat diberikan.

Perkara 30

PENAMAAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa sehingga ditamatkan oleh salah satu Negara Pejanji. Salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini dengan memberi notis penamatan, menerusi saluran diplomatik, sekurang-kurangnya enam bulan sebelum tamatnya mana-mana tahun kalendar bermula selepas habisnya tempoh lima tahun daripada tarikh mula berkuatkuasa Perjanjian ini. Dalam hal sedemikian Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuatkuasa:

(a) di Malaysia:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan ke atas pendapatan yang diperolehi oleh bukan pemastautin, berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar selepas tahun yang di dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai Malaysia yang lain bagi tahun yang bermula pada 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar yang kedua selepas tahun yang di dalamnya notis itu diberikan;

(b) di Papua New Guinea:

- (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan ke atas pendapatan yang diperolehi oleh bukan pemastautin, berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi pada atau selepas 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar selepas tahun yang di dalamnya notis itu diberikan;
- (ii) berkenaan dengan cukai Papua New Guinea yang lain, berkenaan dengan pendapatan mana-mana tahun yang bermula 1 haribulan Januari dalam tahun kalendar selepas tahun yang di dalamnya notis itu diberikan.

Pada menyaksikan hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

Diperbuat dalam pendua di Port Moresby pada 20hb Mei 1993 tiap-tiap satunya dalam Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris, kedua-dua naskah adalah sama sahinya. Sekiranya terdapat apa-apa pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi Pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi Pihak Kerajaan
Negara Merdeka
Papua New Guinea

Dibuat pada 4hb Ogos 1994.
[Perb.0.6869/56;PN.(PU²) 80/XX.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

[Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut subseksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan subseksyen 65A(5) Akta Petroliaam (Cukai Pendapatan) 1967.]

INCOME TAX ACT 1967
AND
PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (THE GOVERNMENT OF THE
INDEPENDENT STATE OF PAPUA NEW GUINEA)
ORDER 1994

IN exercise of the powers conferred by subsection 132(1) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order:

*Act 53.
Act 45/67.*

1. This order may be cited as the **Double Taxation Relief (The Government of the Independent State of Papua New Guinea) Order 1994.**

Citation.

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government with the Government of the Independent State of Papua New Guinea with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Papua New Guinea tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect.

*Double taxation
relief.*

SCHEDULE
(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND THE GOVERNMENT OF THE INDEPENDENT STATE
OF PAPUA NEW GUINEA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF THE
INDEPENDENT STATE OF PAPUA NEW GUINEA

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. The taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the development tax; and
 - (iii) the petroleum income tax;(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in Papua New Guinea:

the income tax imposed under the law of Papua New Guinea, including:

 - (i) the salary or wages tax;
 - (ii) the additional profits tax upon taxable additional profits from mining operations;
 - (iii) the additional profits tax upon taxable additional profits from petroleum operations;
 - (iv) the specific gains tax;
 - (v) the dividend withholding tax;
 - (vi) the training levy;
 - (vii) the foreign contractor withholding tax; and
 - (viii) the management fee withholding tax;(hereinafter referred to as “Papua New Guinea tax”).
3. This Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the taxes of that Contracting State referred to in paragraph 2 of this Article. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any important changes which are made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area,

which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia and in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;

- (b) the term “Papua New Guinea” means the Independent State of Papua New Guinea and, when used in a geographical sense, includes any area adjacent to territorial limits of Papua New Guinea in respect of which there is for the time being in force, consistently with international law, a law of Papua New Guinea dealing with the exploitation of any of the natural resources of the Continental Shelf, its sea bed and sub-soil;
- (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Papua New Guinea as the context requires;
- (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
- (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term “tax” means Malaysian tax or Papua New Guinea tax, as the context requires, but does not include any penalty or interest imposed under the taxation laws of either Contracting State;
- (h) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of Papua New Guinea, the Chief Collector of Taxes or an authorised representative of the Chief Collector of Taxes;
- (j) the term “international traffic” means any transport by a ship or an aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or the aircraft is operated solely between places in the other Contracting State.

2. In the application of this Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which this Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:

- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian Tax; and
- (b) in the case of Papua New Guinea a person who is resident in Papua New Guinea for the purposes of Papua New Guinea tax.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has no permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both States or is a national of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then its status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) that person shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated;
- (b) if it is not possible to determine that person's status under paragraph 4(a) of this Article the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to do so by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop;
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
 - (g) a place where agricultural or pastoral activity is carried on; and
 - (h) a building site or construction, installation or assembly project which exists for more than six months in any calendar year.
3. An enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in one of the Contracting States and to carry on business through that permanent establishment if:
 - (a) it carries on supervisory activities in that State for more than six months in any calendar year in connection with a building site, or a construction, installation or assembly project which is being undertaken in that State; or
 - (b) substantial equipment is being used for the purpose of mining or petroleum exploration in that State by, for or under a contract with the Enterprise.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

- (d)* the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- (e)* the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f)* the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs *(a)* to *(e)* of this paragraph, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. A person acting in one of the Contracting States on behalf of an enterprise of the other Contracting State, other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies, shall be deemed to be a permanent establishment of that enterprise in the first-mentioned State if:

- (a)* the person has, and habitually exercises in that State, an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, unless the person's activities are limited to the mere purchase of goods or merchandise for the enterprise;
- (b)* the person has no such authority, but habitually maintains in that State a stock of goods or merchandise from which the person regularly delivers in that State goods or merchandise on behalf of the enterprise; or
- (c)* in so acting, the person manufactures or processes in that State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered an agent of an independent status if the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Agreement, the term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, or the right to explore for, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extraction of natural resources including timber and other forest produce; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. Any interest or right referred to in paragraph 2 shall be regarded as situated where the land, mineral deposits, sources and other natural resources, as the case may be, are situated or where the exploration may take place.
5. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits for the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is directly or indirectly attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses including executive and general administrative expenses, which would be deductible if the permanent establishment were an independent enterprise, insofar as they are reasonably allocable to the permanent establishment, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. Nothing in this Article shall affect the application of any law of a Contracting State relating to the determination of the tax liability of a person in cases where the information available to the competent authority of that State is inadequate to determine the profits to be attributed to a permanent establishment, provided that that law shall be applied, so far as the information available to the competent authority permits, consistently with the principles of this Article.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Nothing in this Article shall affect the operation of:

- (a) the law of Papua New Guinea relating to the tax chargeable on that part, deemed to be taxable income, of an insurance premium paid to an enterprise of Malaysia, provided that the tax rate applied to such income shall not exceed the rate which would be imposed on the income of a corporation resident in Papua New Guinea and carrying on an insurance business;
- (b) the law of Papua New Guinea relating to:
 - (i) the specific gains tax; or
 - (ii) the taxation of income derived by a foreign contractor from a prescribed contract within the meaning of that law, where, in accordance with this Agreement, that contractor is a resident of Malaysia with a permanent establishment in Papua New Guinea,

provided that if the relevant law in force in either Contracting State at the date of signature of this Agreement is varied (other than in minor respects so as not affect its general character) the Contracting States shall consult with each other with a view to agreeing to any amendment of this paragraph that may be appropriate.

8. Where profits include items which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of a ship or an aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool a joint business or an international operating agency.
3. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from a contract which provides for the rental of a ship on a bareboat basis in the course of a business principally consisting of the operation of ships for the carriage of passengers, livestock, mail, goods or merchandise shall be taxable only in that state except where the profits are derived from a contract under which the ship is used wholly or mainly in the other Contracting State. If the contract so provides and the ship is so used the profits from that contract may be taxed in that State.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:
 - (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
 - (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Nothing in this Article shall affect the application of any law of a Contracting State relating to the determination of the tax liability of a person, including determinations in cases where the information available to the competent authority of that State is inadequate to determine the income to be attributed to an enterprise, provided that that law shall be applied, so far as it is practicable to do so, consistently with the principles of this Article.

Article 10**DIVIDENDS**

1. Dividends derived from a company which is a resident of a Contracting State by a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, dividends derived from a company which is a resident of Papua New Guinea by a resident of Malaysia may be taxed in Papua New Guinea in accordance with the laws of Papua New Guinea but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.
3. Dividends derived from a company which is a resident of Malaysia by a resident of Papua New Guinea who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend derived by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.
4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
5. The provision of paragraph 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.
6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company’s undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

Article 11**INTEREST**

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other state.

-
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State; but where the beneficial owner of such interest is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of Papua New Guinea is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2(1) of the Income Tax Act, 1967 of Malaysia.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.
5. For the purposes of paragraph 4, the term "Government":
- (a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:
 - (i) the governments of the States;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies;
 - (iv) the Bank Negara Malaysia; and
 - (v) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the governments of the States, or the local authorities or the statutory bodies thereof, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States;
 - (b) in the case of Papua New Guinea means the Government of the Independent State of Papua New Guinea and shall include:
 - (i) the Provincial Governments;
 - (ii) the local authorities;
 - (iii) the statutory bodies; and
 - (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Independent State of Papua New Guinea or Provincial Governments, local authorities or statutory bodies thereof as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
6. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political sub-division, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

10. The provisions of this Article shall not apply if the debt-claim in respect of which the interest is paid was created or assigned mainly for the purpose of taking advantage of this Article.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State; but the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” in this Article means payments or credits, whether periodical or not, and however described or computed, to the extent to which they are made as consideration for:

- (a) the use of, or the right to use, any copyright, patent, design or model, plan, secret formula or process, trademark, or other like property or right;
- (b) the use of, or the right to use, any industrial, commercial or scientific equipment;

- (c) the supply of scientific, technical, industrial or commercial knowledge or information;
- (d) the supply of any assistance that is ancillary and subsidiary to, and is furnished as a means of enabling the application or enjoyment of, any such property or right as is mentioned in sub-paragraph (a), any such equipment as is mentioned in sub-paragraph (b) or any such knowledge or information as is mentioned in sub-paragraph (c);
- (e) the use of, or the right to use:
 - (i) motion picture films;
 - (ii) films or video tapes for use in connection with television; or
 - (iii) records, compact disks or tapes for use in connection with radio and television broadcasting; or
 - (iv) copyright of literary or artistic work;
- (f) total or partial forbearance in respect of the use or supply of any property or right referred to in this paragraph.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14 of this Agreement, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that State itself, a political sub-division, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13**TECHNICAL FEES**

1. Technical fees arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such technical fees may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the law of that State; but where the beneficial owner of the technical fees is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed 10\per cent of the gross amount of the technical fees.
3. The term “technical fees” as used in this Article means payments of any kind to any person, other than an employee of the person making the payment, in consideration for any services of a technical, managerial or consultancy nature.
4. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the technical fees arise, through a permanent establishment situated therein, and the technical fees are effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 of this Agreement shall apply.
5. The provisions of paragraph 1 also shall not apply if the beneficial owner of the technical fees, being a resident of a Contracting State, performs in that other State independent personal services covered under Article 14. In such case the provisions of Article 14 of this Agreement shall apply.
6. Technical fees shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that State itself, a political sub-division, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the technical fees, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the technical fees was incurred, and such technical fees are borne by such permanent establishment, then such technical fees shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the technical fees paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless:
 - (a) his stay in that other Contracting State exceeds six months in any calendar year. In that case so much of the income as is derived from his activities in that other Contracting State may be taxed in that State; or
 - (b) the income is derived from a resident of that other Contracting State or a permanent establishment in the other Contracting State and exceeds an amount of 5000 United States Dollars or its equivalent in Malaysian Ringgit or Papua New Guinea Kina in any calendar year. In that case so much of the income as is derived from his activities in that other Contracting State may be taxed in that State.
2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 of this Agreement, salaries, wages, gratuities and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate six months in any calendar year; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a resident or a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a Company which is resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Article 14 and Article 15 of this Agreement, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or an athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Agreement, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, or a local authority.

Article 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, any pensions and other similar remuneration for past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term "annuity" includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that state or political subdivision or a local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

- (b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:
 - (i) is a national of that other State; or
 - (ii) did not become a resident of that other State solely for the purpose of performing the services.
- 2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.
- 3. The provision of Articles 15, 16, and 18 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 20

STUDENTS AND TRAINEES

- 1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:
 - (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
 - (b) as a business or technical apprentice; or
 - (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,
- shall be exempt from tax in that other State on:
- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
 - (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
 - (iii) any remuneration not exceeding 2500 United States Dollars (or its equivalent in Malaysian Ringgit or Papua New Guinea Kina) per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 21**TEACHERS AND RESEARCHERS**

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other similar educational institution, visits that other State for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22**INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED**

1. Items of income of a resident of one of the Contracting States which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. However, any such income derived by a resident of one of the Contracting State from sources in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 23**ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION**

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, Papua New Guinea tax payable under the laws of Papua New Guinea and in accordance with this Agreement by a resident of Malaysia in respect of income derived from Papua New Guinea shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Papua New Guinea to a company which is a resident of Malaysia and which own not less than 15 per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account Papua New Guinea tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.

2. For the purposes of paragraph 1 of this Article, the term "Papua New Guinea tax payable" shall be deemed to include any amount which would have been payable as Papua New Guinea tax for any year but for an exemption or reduction or tax granted for that year on any

part thereof under any of the following provisions of Papua New Guinea law:

- (a) Sections 35(2)(a) and (c), 45B(1) or (2), 45L, 46B, 72A(3) or (4), 72C(4) or (5), 73(9), 97 or 97A of the Papua New Guinea Income Tax Act 1959 as amended, insofar as those provisions were in force on, and have not been modified since, the date of signature of this Agreement, or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character; or
- (b) Sections 18 and 21(4) of the Industrial Development (Incentives to Pioneer Industries) Act of 1990;
- (c) any other provision which may subsequently be made granting an exemption or reduction of tax which is agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character, if it has not been modified thereafter or has been modified only in minor respects so as not to affect its general character.

3. Subject to the provisions of the law of Papua New Guinea from time to time in force which relate to the allowance of a credit against Papua New Guinea tax of tax paid in a country outside Papua New Guinea (which shall not affect the general principle hereof), tax paid under the law of Malaysia and in accordance with this Agreement, whether directly or by deduction, in respect of income derived by a person who is a resident of Papua New Guinea for the purposes of the law of Papua New Guinea relating to Papua New Guinea tax from sources in Malaysia (not including, in the case of a dividend, tax paid in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against Papua New Guinea tax payable in respect of that income.

4. For the purposes of paragraph 3, the term "Malaysian tax payable" shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been payable on:

- (a) any income derived from sources in Malaysia had the income not been tax at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with:
 - (i) sections 54A, 60A, 60B and Schedule 7A of the Income Tax Act 1967 of Malaysia; or
 - (ii) sections 22, 23, 29, 35 and 37 of the Promotion of Investments Act 1986 of Malaysia, so far as they were in force on the date of signature of this Agreement; or
 - (iii) any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, the investment incentives laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character; and

- (b) interest to which paragraph 3 of Article 11 applies had that interest not been exempted from Malaysian tax in accordance with that paragraph.

Article 24

LIMITATION OF RELIEF

Where under any provision of this Agreement any income is relieved from tax in a Contracting State and, under the law in force in the other Contracting State a person, in respect of that income, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other Contracting State and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Agreement in the first-mentioned Contracting State shall apply only to so much of the income as is remitted to or received in the other Contracting State.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. The nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of that first-mentioned State are or may be subjected.
4. Nothing in this Article shall be construed as obliging:
 - (a) a Contracting State to grant to individuals who are resident of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents;
 - (b) Malaysia to grant to nationals of Papua New Guinea not resident in Malaysia those personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are by law available on the date of signature of this Agreement only to nationals of Malaysia who are not resident in Malaysia.

5. Nothing in this Article shall be construed so as to prevent either Contracting State from limiting to its nationals the enjoyment of tax incentives to promote economic development in that State.

6. In this Article, the term “taxation” means taxes to which this Agreement applies.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement; he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the claim appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with this Agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement on the preceding paragraphs.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for the carrying out of the provisions of this Agreement or for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including a court or reviewing authority) concerned with the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of this Agreement.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 of this Article be construed so as to impose on the competent authority of either Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice prevailing in either Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of either Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 28

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29

ENTRY INTO FORCE

Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:

- (a) in Malaysia:
 - (i) as respects Malaysian tax for the year of assessment beginning on the first day of January 19..., and subsequent years of assessment;
- (b) in Papua New Guinea
 - (i) in respect of withholding tax on income that is derived by a non-resident, in relation to income derived on or after 1 January in the calendar year next following that in which the later of these notifications is given;
 - (ii) in respect of other Papua New Guinea tax, in relation to income of any year of income beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the later of these notifications is given.

Article 30

TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate this Agreement by giving notice of termination, through the diplomatic channel, at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiration of five years from the date of entry into force of this Agreement. In such event, this Agreement shall cease to have effect:

- (a) in Malaysia, in respect of Malaysian tax for any year of assessment beginning on or after 1 January in the second calendar year following the year in which the notice is given.
- (b) in Papua New Guinea:
 - (i) in respect of withholding tax on income that is derived by a non-resident, in relation to income derived on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given;
 - (ii) in respect of other Papua New Guinea tax, in relation to income of any year of income beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Port Moresby this 20th day of May 1993, each in Bahasa Malaysia and the English language, the two texts being equally authentic. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government
of Malaysia

For the Government of the
Independent State of
Papua New Guinea

Made the 4th August 1994.
[Perb. 0.6869/56; PN. (PU²) 80/XX.]

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

[To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to subsection 132(6) of the Income Tax Act 1967 and subsection 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.]